

Čtyři cesty či knihy, pomocí kterých se můžeme sejít s Bohem

PhDr. Mgr. Jeroným Klimeš, Ph.D.

www.klimes.us

Fantazijní postavy anobrž mentální reprezentace

**Nemůžeš nic najít, protože neumíš hledat.
Myslíš jen na sebe a nevíš, co chceš!**

Obraz Boha v naší mysli má naše špatné i dobré vlastnosti

Blaze těm, kdo mají čisté srdce, neboť oni uzří Boha. (Mt 5, 8)

Max Cannonův Bůh je zlomyslný, poťouchlý a dělá si legraci z lidí, kteří potřebují pomoc. Toto je kontaminace mentální representace Boha jeho nelichotivými povahovými nešvary.

Frielingsdorf: Falešné představy o Bohu; <http://diplomka.klimes.us>

U Ježíše nemáme ani jediný záznam, že by kdy se svým Otcem komunikoval verbálním kanálem

Ježíš k Otci promlouvá slovně.
Otec odpovídá nonverbálně.

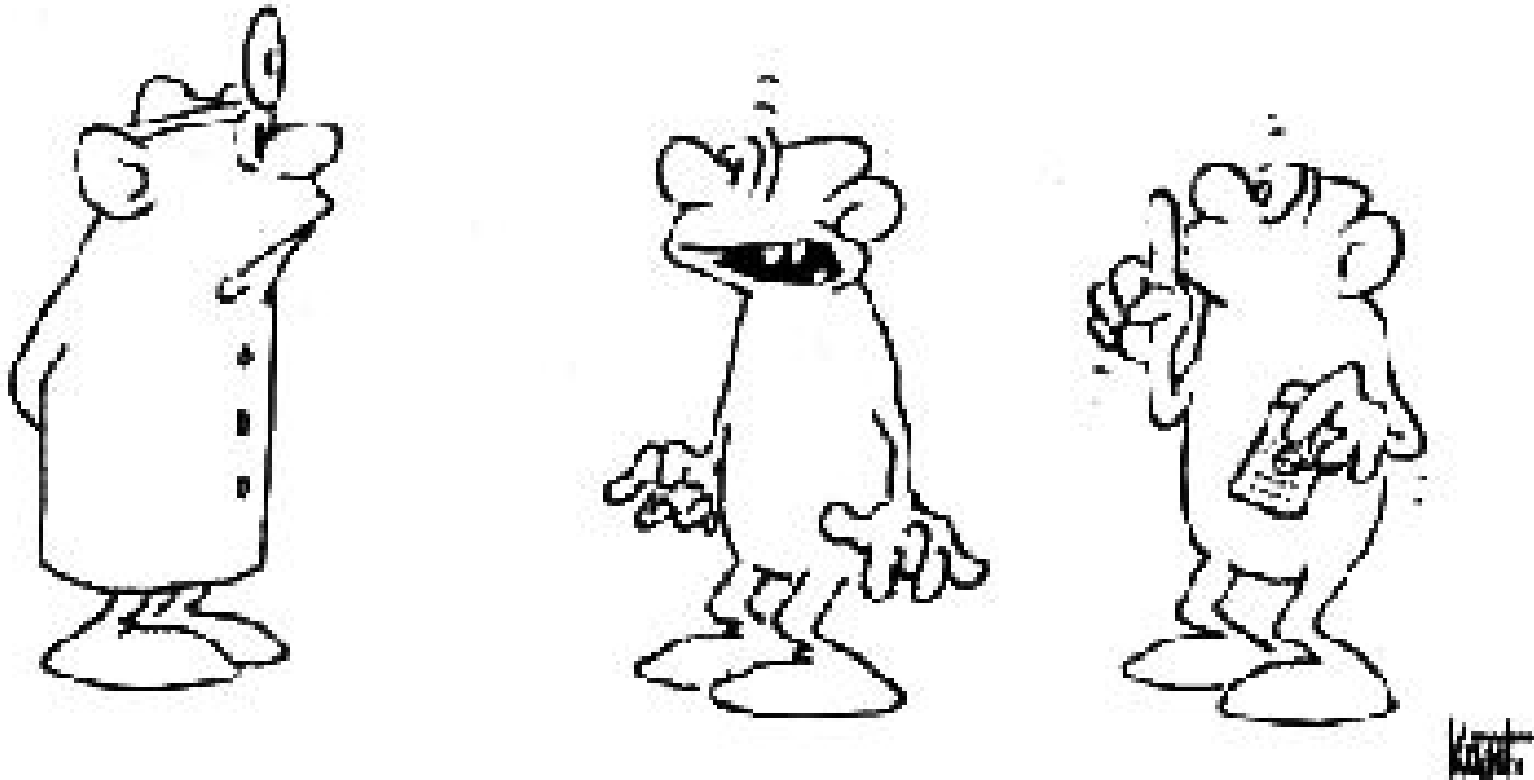
Uvidí v realitě něco, co interpretuje, jako Otcovo poselství:

- a) Došlo jim víno, já mohu pomoci (obecně nouze druhých)
- b) Ježíš získá subjektivní jistotu, že něco nějak je. (Věděl jsem sice, že mě vždycky slyšíš. J11,42)
- c) Stane se, co si Ježíš přál.

Věřící instinktivně touží po komunikaci s Bohem, kdy s nimi Bůh má hovořit verbálně

a) Pocit, že Bůh při modlitbě je při mě

Zcela zbytečné, neboť Bůh je při mě, ať to vnitřně cítím nebo ne.

„Pane doktore, mám stále neurčitý pocit, že za mnou někdo stojí.“

Na začátek předscény

JW: Máte mnohdy prostředí do té míry sugestivní, ... že se vám třeba zdá, že ... za váma někdo stojí.

MH: Za kým. Za mnou?

JW: No, třeba.

MH: Jak vypadá - velkej?

JW: Kdo?

MH: No ... ste povídal: ... Za váma někdo stojí.

JW: Za mnou?

MH: Von za váma taky někdo stojí?

JW: Tak voni tady stoje dvá?!

MH: Jestli je to ten pošťák s ministrantem! *oba se prudce otočí*

JW: Co je to za blbost, vždyť za mnou nikdo nebyl.

MH: No to vy jste povídal.

JW: Já dával příklad.

MH: Příklad. To je příklad tohleto! ... Podívejte se: je tady zima, tma, nemáte chuť tomu chlapovi to odpustit?

JW: Já mu dávno odpustil.

MH: No. A pudem domů.

b) Očekávání vnitřního kvasi volkálního hlasu

zappa barry miles
A BIOGRAPHY

Skladba "Brain Police" byla fenomenální z toho důvodu, že jsem ji napsal hned. Seděl jsem jednou doma v kuchyni, ještě když jsem bydlel na Bellevue Avenue, a měl před sebou rozpracovanou skladbu "Oh no, I don't believe it", která neměla slova. **Najednou jsem cítil, jako by mi někdo stál za zády a našeptával ty divný slova.** Ohlédl jsem se. Nikdo tam nebyl, ale [přesto] řekl: "Franku poslouchej..." [Prostě] tam byl. A tak jsem to zapsal a bylo to.

Miles: Jeho vlastními slovy - Frank Zappa.
Champagne Avantgarde, Bratislava, 1993

Slova, zvuky nejsou přirozený komunikační kanál Boha

Bůh s námi komunikuje jinak, než bychom si přáli. On nás učí své řeči.

Bůh se vyjadřuje světem a člověk ho může zřetelně potkat tam, kde končí on, člověk sám.

Čtyři cesty, kde se setkáváme s Bohem

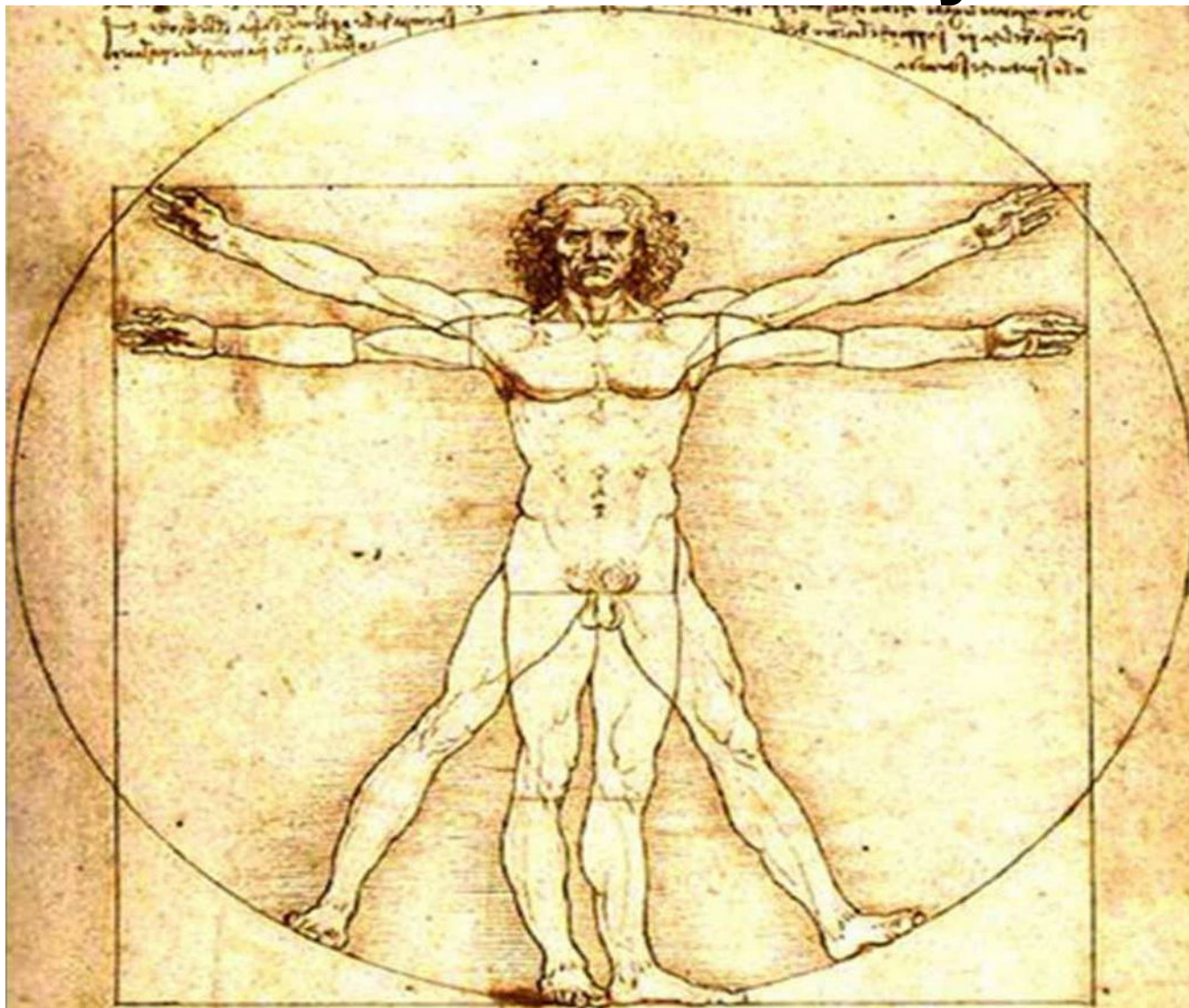
Všechny tyto čtyři knihy mají imprimatur od Boha

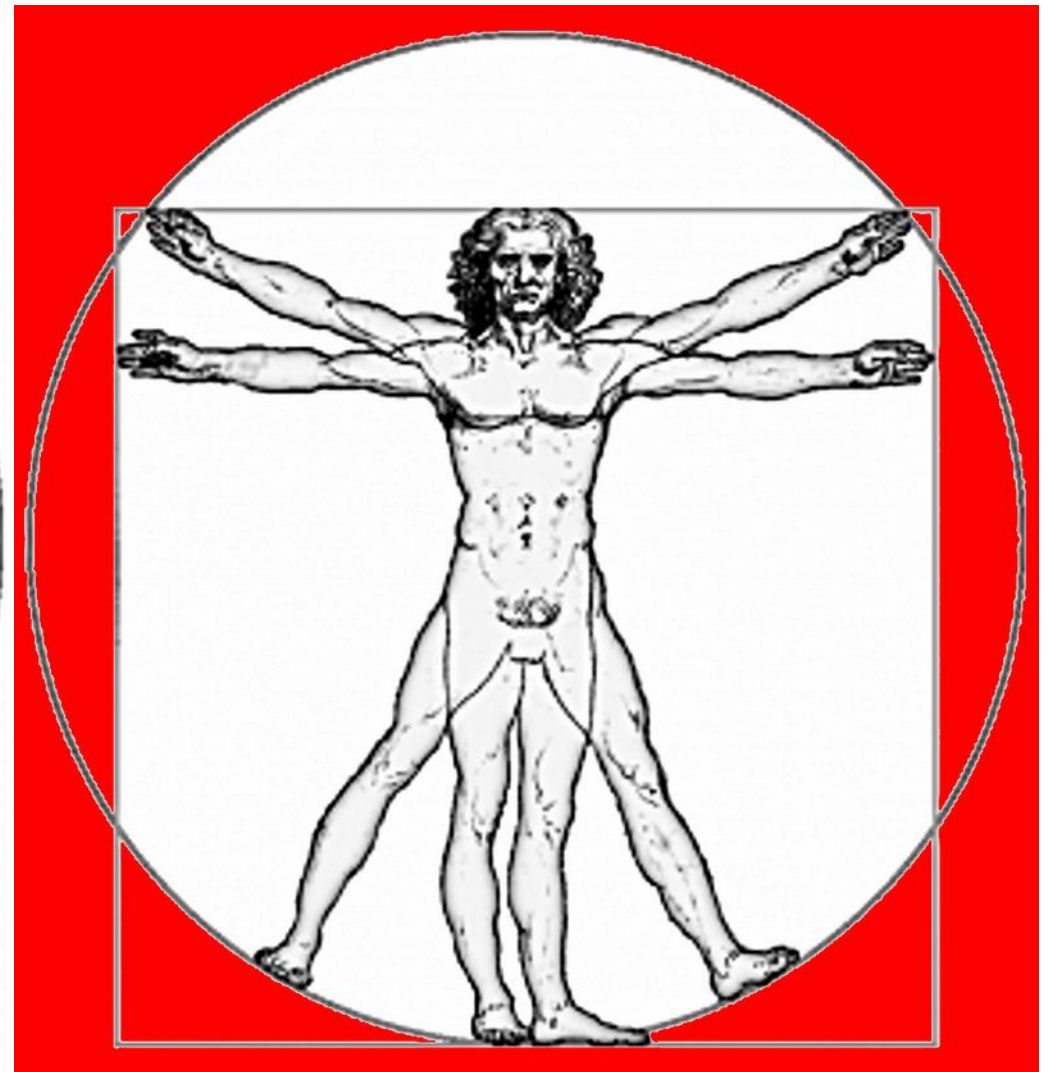
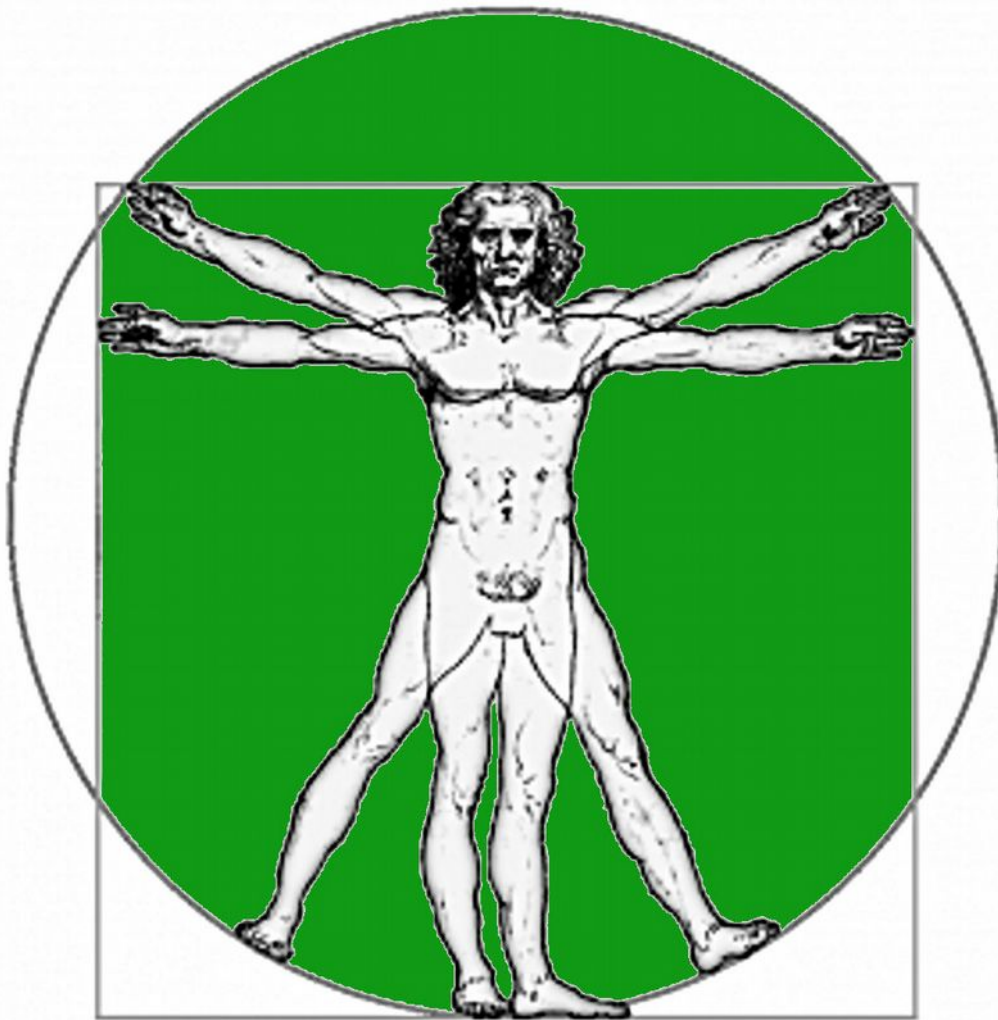
	přirozený	transcendentní
universální způsob	přírodní zákony a svět	Bible a universální zjevené zákony (přesahující přirozený svět)
jedinečný/historický	můj život	život církve čili těla Kristova (přesahující můj život coby jednotlivce)

Šest hranic mezi čtyřmi knihami

1. Hranice můj život/církev
2. Hranice můj život/přírodní zákony
3. Hranice můj život/universální Boží přikázání
4. Hranice církev/přírodní zákony
5. Hranice církev/universální Boží přikázání
6. Hranice přírodní zákony/universální Boží přikázání

Můj život a setkání s Bohem na hranici mých možností

Bože, dej mi sílu, abych změnil to, Bože, dej mi trpělivost, abych unesl,
co změnit mohu, co změnit nemohu,
Bože, dej mi moudrost, abych rozlišil **prvé** od **druhého**.

Hranice mezi Krakonošovo a Trautenbergovo leží na hranici našich možností

Jestliže se flákám a vyhodí mě ze školy. Tak nemohu říci, že je to Boží vůle, neboť bylo v mých silách školu dokončit.

Nemohu se ptát: Bože, proč jsi chtěl, abych školu nedokončil?

Jestliže udělám vše, co je v mých silách, abych zachránil rozpadající se vztah a ono se to nepodaří, tak vím, že to byla Boží vůle. Bylo to za hranicemi mého já.

Mohu se ptát: Bože, proč jsi chtěl, aby se nám rozpadl vztah?

V okamžiku, kdy dělám důležitá rozhodnutí:

a) snažím se vyčerpat všechny své možnosti. Ptám se Boha: "Mohu ještě něco smysluplného udělat?" A sleduji, jak mi Bůh postupně otvírá a osvětluje mou cestu na pár hodin, dnů, měsíců či roků dopředu.

b) Když se pouštím do náročných projektů, tak nejen si připravím svůj plán, ale **ptám se i Boha: "Jaké všechny plány a varianty, bys mohl zvažovat v tomto případě?"** Jsem tak otevřený pro případné odbočky a variace, které ad hoc vyplynou ze situace. Jinými slovy nevnucuji Bohu moje řešení. Zvláště když se jedná o situace, kdy nevím, co udělá druhá strana čili člověk se svobodnou vůlí. Pak prosím Boha, ať tomu druhému dá moudrost a sílu ke správnému rozhodnutí s tím, že sám přijmu to řešení, které mi nabídne.

Na Boží rezerváty se nemá hrabat!!!

hranice mezi mým životem/zjevenými příkázáními

~~Krakonošův~~ Boží rezervat

Výslovně je zapovězeno hrabat na:

- a) život druhého člověka
 - potrat (nenarozený ž.)
 - vražda (probíhající ž.)
 - euthanasii (končící ž.)
- b) život metaorganismu zvaného manželství

Všechny tyto životy ukončuje Bůh sám přirozenou smrtí.

Hranice můj život/církev

Roku 1773 papež na základě breve Dominus ac Redemptor noster zrušil jezuitský řád. Jezuité jsou řád, která mají slib poslušnosti vůči papeži, přesto v tomto papeže neposlechli a v řadě zemí se nezrušili. Jejich svědomí šlo proti církvi i proti vlastnímu slibu, která dali Bohu (totiž že budou poslouchat papeže) a jeli podle pravidla „víc je třeba poslouchat Boha než lidi“ (Sk 4, 19). Díky této neposlušnosti bylo možno roku 1814 tento schopný řád obnovit.

Materiálně to byl smrtelný hřích - neposlechli papeže, vědomě a dobrovolně šli proti slibu, který dali Bohu, totiž že budou poslouchat papeže.

Poslouchali svědomí (nejbližší zákon lex proxima)

Udělal jen to, co bylo nutné - jen se nezrušili, ale dál to nehrotili.

Hranice život církve/Boží zákony

Interpretaci písma žitou tradicí církve.

Nikomu neříkejte „otec“, říká Ježíš (Mt 23, 9) a navzdory tomu oslovujeme papeže „svatý otče“ a ne třeba „služebníku služebníků Božích“.

Posunutí svátečního dne ze soboty na neděli.

To jsou příklady, kdy církev zjevně cítí, že má právo vymezovat hranici mezi svým životem a psanými či zjevenými příkázáními, například díky moci klíčů (Mt 16, 19):

„Dám ti klíče království nebeského, a co odmítneš na zemi, bude odmítnuto v nebi, a co přijmeš na zemi, bude přijato v nebi.“

Hranice můj život/universální Boží přikázání

Subjektivní nemožnost versus (objektivní nemožnost)

Postupná cesta (princip graduality)

Já jsem však za tebe prosil, aby tvá víra neselhala;

a ty, až se obrátíš, buď posilou svým bratřím." (Lk 22, 32)

Mt 12, 3

On však jim řekl: "Nečetli jste, co udělal David, když měl hlad, on i ti, kdo byli s ním? Jak vešel do domu Božího a jedli posvátné chleby, ačkoli to nebylo dovoleno jemu ani těm, kdo ho provázeli, nýbrž jen kněžím?"

Nemocné lidi vede osobně Bůh pomocí svědomí

Schizofrenici

Psychopaté (politici)

Hranice přirozené a transcendentní zákony

Amen, pravím vám, že někteří z těch, kteří tu stojí, neokusí smrti, dokud nespatří Syna člověka přicházejícího se svým královstvím." (Mt 16, 28)

Máme snad věřit v nesmrtelného Žida, Ahasvera???

Pnutí mezi knihou přírodních zákonů a Biblí, které obě mají Boží imprimatur, musíme vyřešit tím, že jedna musí ustoupit. Zde asi Bible.

